JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
MICHAEL B. ELMER
9 päivänä maaliskuuta 1995 *

1. Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.4.1994 toimittamassaan ilmoituksessa väittänyt, että Helleenien tasavalta on lain nro 2545/1940 70 artiklan säännöksillä ja opetus- ja uskontoasioita hoitavan ministeriön 10/17.5.1976 antamalla päätöksellä nro 46508, joka myöhemmin tehdyin muutoksin on voimassa, jatkuvasti jättänyt täyttämättä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohdan sekä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 3 artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteet [1].

2. Ennen kuin komissio toi asian yhteisöjen tuomioistuimeen, se lähetti vastaajalle 1.7.1992 kirjelmän, minkä jälkeen se antoi asiasta perustellun lausunnon 26.8.1993.

3. Komission mukaan mainituista säännöksistä seuraa se, että otettaessa yksityisten koulujen palvelukseen ulkomaalaisia kieltenopettajia (tässä tapauksessa muiden jäsenvaltioiden kansalaisia), jotka opettavat vieraita kieliä, heille asetetaan korkeammat vaatimukset kuin Kreikan kansalaisille.

Komissio on lisäksi vastaukseksi yhteisöjen tuomioistuimen tiedusteluun ilmoittanut, että lain nro 2545/1940 70 artiklassa vaaditaan, että yksityisten koulujen opettajilla on sama erityispätevyys kuin julkisen opetuslaitoksen palveluksessa vastaavassa tehtävässä olevilla. Presidentin muun muassa valtion ja muiden julkisten laitosten, tässä tapauksessa koulujen, palvelukseen otettavista virkamiehistä antaman asetuksen nro 611/27/6-15/7/1977 18 artiklan 1 kohdan mukaan ei ketään voida nimittää virkamieheksi, ellei hän ole Kreikan kansalainen. Komissio viittaa tässä yhteydessä Kreikan hallituksen asian 147/86 [2] yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimelle antamaan vastaukseen, missä hallitus vahvistaa, että edellä mainittujen säädösten mukaan yksityiskoulujen opettajien on oltava Kreikan kansalaisia.

* Alkuperäinen kieli: tanska.

1 — EYVL 1968 II, s. 467 ja EYVL L 257, s. 2.

2 — Tuomio 15.3.1988, komissio v. Kreikka (Kok. 1988, s. 1637).

4. Helleenien tasavalta ei ole käsiteltävänä olevassa asiassa kiistänyt, että kyseessä olevat säädökset voisivat olla ristiriidassa yhteisöoikeuden kanssa.

Sitä vastoin Helleenien tasavalta on yhteisöjen tuomioistuimelle antamassaan vastineessa ilmoittanut, että asianomainen ministeri on jo allekirjoittanut presidentin antaman asetuksen, joka muuttaa yhteisöoikeuden kanssa ristiriidassa olevia säädöksiä siten, että muiden jäsenvaltioiden kansalaisille asetetaan samat vaatimukset kuin Kreikan kansalaisille, ja että asetus on esitetty tasavallan presidentille allekirjoitusta ja myöhempää julkistamista varten, joten kyseisillä säädöksillä ei enää ole merkitystä.

5. Näin ollen on selvää, että vastaajana oleva jäsenvaltio on rikkonut yhteisöoikeuden mukaisia velvoitteitaan.

Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä [3] käy selvästi ilmi, että oikeudenkäynnin kohde määritellään EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaan komission perustellussa lausunnossa. Myös siinä tapauksessa, että sopimusvelvoitteiden loukkaaminen lakkaa, mutta asia on käsiteltävänä yhteisöjen tuomioistuimessa, on aina aiheellista tutkia kanne, jotta voitaisiin vahvistaa se perusperiaate, että jäsenvaltio joutuu sopimusrikkomuksen seurauksena kantamaan vastuun muita jäsenvaltioita, yhteisöä tai yksityisiä kohtaan.

Ratkaisuehdotus

6. Edellä lausutun perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin antaisi seuraavan tuomion:

— Helleenien tasavalta on lain nro 2545/1940 70 artiklan ja opetus- ja uskonto-asioita hoitavan ministeriön 10/17.5.1976 antamalla päätöksellä siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen rikkonut EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohdassa sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 3 artiklan 1 kohdassa sille asetettuja velvoitteita.

— Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 — Vrt. mm. asia C-37/93, komissio v. Belgia, tuomio 1.12.1993 (Kok. 1993 I, s. 6295).